

Littafin Daniyel - Lamba Tamanin da Takwas

Bayyanar da Karyar Ruwan Sama na Karshe: Tafiya Annabci daga 11 ga Satumba, 2001

Jeff Pippenger
2024-02-21

Tsarin gwaji da yake farawa sa'ad da mala'ikan ya sauko yana wakiltuwa ta wurin gwajin ko za a karbi littafin daga hannun mala'ikan a ci shi. Waɗanda suka zaɓi su ci sakon kuwa, sai aka kaddara musu shiga wani abin baƙin ciki, inda aka bar rukunin da ya ƙi ci a baya. Karamin littafin da ya kamata a ci ya wakilci “ƙaruwa cikin sani” game da sakon da aka fara buɗe hatiminsa a “lokacin ƙarshe” ko dai a 1798 ko a 1989, sa'an nan daga baya aka tsara shi a matsayin saƙo wanda zai dɗora wa tsarar da take da rai a wancan lokacin alhakin amsa ga hasken wannan ƙarin sani. A kowace irin tarihi, da zarar annabcin Musulunci ya cika, sai sakon da za a ci a hannun mala'ikan ya kasance ko dai an karɓe shi ko kuwa an ƙi shi. Idan an ƙi sakon da littafin yake wakilta, waɗanda suka yi haka, duk da haka kuma suna neman su riƙe iƙirarin cewa har yanzu su ne zaɓaɓɓun Allah, to dole ne su samar da sakon ruwan sama na ƙarshe na jabu.

A ranar 11 ga Satumba, 2001, tawayen da suka gabata na ƙanonin Adventism sun sāke zama batutuwan gwaji. Habakkuk sura ta biyu ta bayyana muhawarar da take faruwa a cikin tarihin annabci da aka wakilta a ciki, wadda ita ce layin annabci mai kama-da-wane da misalin budurwai goma. Sa'ad da mai tsaro ya tambayi abin da zai amsa a tarihin misalin budurwai goma, aka umarce shi ya “rubuta wahayin, ya kuma bayyana shi sarai a kan alluna.” Masu tsaro na tarihin Millerite suka samar da jadawalin 1843 a shekara ta 1842, kuma samar da shi ya zama alamar hanya. Shi ne “wahayin” Habakkuk biyu, wanda aka bayyana sarai a kan alluna, wanda zai yi magana a ƙarshe.

Ba da jimawa ba bayan Satumba 11, 2001, waɗanda suka gane aikin Musulunci na masifa ta uku, aka bishe su su koma ga “tsofaffin hanyoyi” na Irmiya, su kuma yi tafiya a cikinsu. Waɗannan “tsofaffin hanyoyi” sun bayyana cewa masifu uku na Ru'ya ta Yohanna sura ta takwas, aya ta goma sha uku, suna wakiltar rawar annabci ta Musulunci. Nan da nan bayan haka, Future for America ta fara sake buga zane-zane biyu na Habakkuk sura ta biyu a daidai wannan matsayi a cikin tarihin da yake daidaita da na Milleriyawa, inda aka gabatar da zane-zane biyun a matsayin wata alamar hanya, wadda samar da zane na 1843 ya wakilta, a shekara ta 1842.

“A cikin watan Mayu, 1842, aka kira Babban Taron Gaba ɗaya a Boston, [Massachusetts]. A wajen buɗe wannan taro, 'yan'uwa Charles Fitch da Apollos Hale, na Haverhill, suka gabatar da annabce-annabcen hoto na Daniyel da Yohanna, waɗanda suka zana a kan zane, tare da lambobin annabci, suna nuna cika su. Dan'uwa Fitch, yana bayani daga jadawalinsa a gaban Taron, ya ce, yayin da yake nazarin waɗannan annabce-annabce, ya yi tunani cewa idan zai iya fitar da wani abu irinsa kamar yadda aka gabatar a nan, zai sauƙaƙa batun, ya kuma sa ya fi masa sauƙin gabatar da shi ga taro. Ga ƙarin haske a tafarkinmu. Waɗannan 'yan'uwa suna yin abin da Ubangiji ya nuna wa Habakkuk a cikin wahayinsa shekaru 2,468 kafin haka, yana

cewa, ‘Ka rubuta wahayin, ka kuma bayyana shi sarai a kan alluna, domin mai karanta shi yā yi gudu. Gama wahayin har yanzu yana jiran kayyadadden lokaci.’ Habakkuk 2:2.”

“Bayan an yi dān tattaunawa a kan batun, aka kaɗa kuri’a gaba ɗaya da amincewa a yi ɗari uku irinta kamar wannan ta hanyar buga dutse, abin da kuwa ba da daɗewa ba aka kammala. An kira su ‘zane-zanen ’43.’ Wannan babban taro ne mai matuƙar muhimmanci.” The Autobiography of Joseph Bates, 263.

“Shaidar haɗin kai ta malamai da jaridu na Zuwan Almasihu na Biyu ce, sa’ad da suke tsaye a kan ‘asalin bangaskiya,’ cewa wallafa jadawalin nan cika annabcin Habakkuk 2:2, 3 ne. Idan kuwa jadawalin nan batu ne na annabci (kuma waɗanda suke musun haka suna barin asalin bangaskiya), to, sai ya biyo baya cewa 457 K.H. ita ce shekarar da za a fara ƙididdige kwanaki 2300 daga gare ta. Ya zama dole 1843 ta kasance farkon lokacin da aka wallafa domin ‘wahayin’ ya ‘jinkirta,’ wato, domin a kasance da wani lokaci na jinkiri, wanda a cikinsa ƙungiyar budurwai za ta yi gyangyadi ta yi barci a kan babban batu na lokaci, daf da za a tashe su ta wurin Kiran Tsakar Dare.” James White, Second Advent Review and Sabbath Herald, Juzu’i I, Lamba 2.

“Yanzu tarihinmu ya nuna cewa akwai ɗaruruwan mutane suna koyarwa daga cikin jadawalan lokaci guda da William Miller yake amfani da su, dukkansu iri ɗaya ne. A wancan lokaci kuwa, saƙon ya kasance ɗaya cikin haɗin kai a kan jigo guda ɗaya, zuwan Ubangiji Yesu a wani takamaiman lokaci, 1844.” Joseph Bates, Early SDA Pamphlets, 17.

Sake buga jadawalan 1843 da 1850 a sabuwar tarihiyar bayan 11 ga Satumba, 2001, cikar Habakkuk sura ta biyu ne daidai kamar yadda wallafa jadawalin 1843 a 1842 ya kasance. Samar da allunan wani ɓangare ne na labarin Habakkuk sura ta biyu, kuma lalle ne sai ya faru. A ranar 11 ga Satumba, 2001, tawayen 1863 ya sāke maimaituwa ta hannun waɗannan Adventistocin Laodiceya waɗanda suka ƙi komawa ga “tsoffin hanyoyi” na Irmiya.

“Maƙiyi yana neman karkatar da tunanin ‘yan’uwanmu maza da mata daga aikin shirya al’umma domin su tsaya a cikin waɗannan kwanaki na ƙarshe. Hujjojin yaudara nasa an ƙera su ne domin su janye zukata daga haɗarurruka da wajibban wannan sa’a. Suna ɗaukan hasken da Almasihu ya zo daga sama domin ya ba Yohanna saboda mutanensa a matsayin abu marar muhimmanci ƙwarai. Suna koyar da cewa al’amuran da suke gab da fuskantarmu ba su da isasshen muhimmanci da za a ba su kulawa ta musamman. Suna mai da gaskiyar da ta fito daga sama marar tasiri, kuma suna ƙwace wa mutanen Allah abin da suka taɓa gwadawa a dā, suna ba su a maimakon haka ƙarya ilimi. ‘Ga abin da Ubangiji ya ce: Ku tsaya a hanyoyi, ku duba, ku tambayi tsofaffin hanyoyi, inda hanya mai kyau take, ku bi ta.’ [Irmiya 6:16.]”

“Kada kowa ya nemi rusa tubalan bangaskiyarmu,—tubalan da aka kafa tun farkon aikinmu, ta wurin nazarin Kalma cikin addu’a da kuma ta wurin wahayi. Bisa kan waɗannan tubalai muka yi ta gini fiye da shekaru hamsin. Mutane na iya zaton cewa sun sami sabuwar hanya, cewa za su iya aza harsashi mafi ƙarfi fiye da wanda aka aza; amma wannan babban ruɗu ne. ‘Gama ba mai iya aza wani harsashi dabam sai wanda an riga an aza, wato Yesu Almasihu.’ [1 Korintiyawa 3:11.] A dā, da yawa sun yi yunƙurin gina sabuwar bangaskiya, su kafa sabbin ƙa’idoji; amma har yausha gininsu ya tsaya? Ba da daɗewa ba ya rushe; gama ba a kafa shi a

kan Dutsen nan ba.” Testimonies, juzu’i na 8, 296, 297.

Iirmiya ya bayyana cewa yin tafiya a cikin “tsoffin hanyoyi” shi ne samun “hutawar”, kuma hutawar ita ce “ruwan sama na karshe”, wanda ya fara sa’ad da al’ummai suka yi fushi a ranar 11 ga Satumba, 2001, lokacin da manyan gine-ginen birnin New York suka rushe. Waɗanda suka ci sakon a wancan lokaci suka zama masu tsaro na Habakkuk waɗanda aka dora musu su “rubuta wahayi, su kuma bayyana shi sarai”. Iirmiya ya bayyana waɗannan masu tsaro ɗin nan guda a lokacin “hutawar”, wato “ruwan sama na karshe”.

Ga abin da Ubangiji ya ce, Ku tsaya a kan hanyoyi, ku duba, ku kuma yi tambaya game da tsofaffin hanyoyi, ina hanya mai kyau take; ku bi ta, za ku kuwa sami hutawa ga rayukanku. Amma suka ce, Ba za mu bi ta ba. Har wa yau na sa masu gadi a kanku, ina cewa, Ku saurari karar kaho. Amma suka ce, Ba za mu saurara ba. Iirmiya 6:16, 17.

Kahon da za su busa shi ne kaho na shida na masifa ta biyu a tarihin Millerite, kuma a kwanaki na karshe shi ne kaho na bakwai na masifa ta uku. Masu tsaron Habakkuk, waɗanda su ne masu tsaron Iirmiya, suna busa sakon gargadi wanda a cikin tawayar 1888 aka ki. Kaho na shida da aka ki a 1888 shi ne sakon zuwa Laodicea.

“Sakon da aka ba mu ta bakin A. T. Jones da E. J. Waggoner, shi ne sakon Allah ga ikkilisiyar Laodikiya, kuma kaiton duk wanda yake iƙirarin ya gaskata gaskiya amma duk da haka bai nuna wa waɗansu hasken da Allah ya bayar ba.” The 1888 Materials, 1053.

Sakon kaho na bakwai na shekara ta 1888, an fara busa shi ga Laodikiya a shekara ta 1856, sa’an nan kuma aka sanya sakon Laodikiya cikin ma’anar ƙarin haske na “lokatai bakwai.” A ranar 11 ga Satumba, 2001, kiran komawa ga tsoffin hanyoyin Iirmiya, da yin tafiya a cikinsu domin a sami sakon ruwan sama na karshe, ya haɗa da sakon gargadin kaho na bakwai wanda aka wakilta a matsayin sakon zuwa ga Laodikiya, da kuma “lokatai bakwai,” wanda shi ne alamar tushe-tushe.

An sa “ƙarya” da annabci ya bayyana, wadda take haifar da ruɗu mai ƙarfi da aka ambata a rubuce-rubucen Bulus, cikin ƙarni na uku na Adventism ɗin Laodicea a shekara ta 1931, shekaru goma sha shida bayan mutuwar annabiya. “Ƙaryar” da ta iso cikin ƙarni na uku, a annabce tana cikin zamanin da aka wakilta da “mata suna makokin Tammuz,” sabili da haka kuma tana da alaƙa da sakon ruwan sama na ƙarshen ƙarya.

Ya kamata a fahimci cikakkun bayanai na yadda aka yaɗa “ƙarya,” kamar yadda kuma ya kamata a fahimci rawar annabci ta “ƙarya” a cikin annabcin kwanakin karshe. Mazan nan masu izgili da suke mulkin Urushalima a lokacin ruwan sama na karshe, wato lokacin hatimcewar dubu ɗari da arba’in da huɗu, su ne suka ƙirƙiri sakon ƙarya na ruwan sama na karshe a tsara ta uku na Adventism, kamar yadda “matan da suke kuka saboda Tammuz” suka wakilta, a cikin Ezekiyyel sura takwas. Haka kuma Ezekiyyel ya wakilci sakonsu na ƙarya na ruwan sama na karshe a matsayin tushe na ƙarya, katangar ƙariya ta ƙarya, da kuma sakon ƙarya na salama da aminci.

Ashe, ba ku ga wahayi marar amfani ba ne? Ashe, ba ku furta duba ta ƙarya ba ne? Duk da yake kuna cewa, Ubangiji ya faɗa haka; alhali kuwa ni ban faɗa ba? Saboda haka ga abin da Ubangiji Allah yana cewa; Domin kun faɗi banza, kuka kuma ga ƙarairayi, saboda haka, ga

shi, ina gāba da ku, in ji Ubangiji Allah. Hannuna kuwa za ta kasance a kan annabawan da suke ganin banza, suna kuma yin duba ta farya: ba za su kasance cikin taron jama'ata ba, ba kuma za a rubuta su a cikin littafin gidan Isra'ila ba, ba kuma za su shiga kasar Isra'ila ba; kuma za ku sani ni ne Ubangiji Allah. Domin, i, domin sun rudi jama'ata, suna cewa, Salama; alhali kuwa babu salama; wani kuwa ya gina katanga, sai ga shi, waɗansu suna shafa mata turmi marar karfi: Ka faɗa wa waɗanda suke shafa mata turmi marar karfi, cewa za ta faɗi: za a yi ruwan sama mai ambaliya; ku kuma, ya manyan kanƙara, za ku faɗo; iska mai hadari kuma za ta kakkarya ta. Ga shi, sa'ad da katangar ta faɗi, ashe, ba za a ce muku ba, Ina shafen nan da kuka shafa mata? Saboda haka ga abin da Ubangiji Allah yana cewa; Lalle zan kakkarya ta da iska mai hadari cikin fushina; za a kuma yi ruwan sama mai ambaliya cikin fushina, da manyan kanƙara cikin hasalata domin su hallaka ta. Haka zan rushe katangar da kuka shafa wa turmi marar karfi, in tumbuke ta har ƙasa, har tushenta ya tonu, ta kuma faɗi, ku kuma za a hallaka ku a tsakiyarta: kuma za ku sani ni ne Ubangiji. Haka zan cika fushina a kan katangar, da kuma a kan waɗanda suka shafa mata turmi marar karfi, in kuma ce muku, Katangar ba ta nan kuma, haka nan ma waɗanda suka shafa mata; wato, annabawan Isra'ila waɗanda suke yin annabci game da Urushalima, suna kuma ganin wahayin salama dominta, alhali kuwa babu salama, in ji Ubangiji Allah. Ezekiel 13:7–16.

Karya da ruɗun da mazajen masu ba'a a Urushalima suke buya a ƙarƙashinsu a cikin Ishaya surori ashirin da takwas da ashirin da tara, a ƙarshe “bulalar da take malalowa” ce za ta hukunta su ta kuma hallaka su.

“Hukunci kuma zan kafa bisa ga ma'auni, adalci kuma bisa ga ma'aunin gini; kanƙara za ta share mafakar farya, ruwaye kuma za su mamaye wurin buya. Alkawarku da mutuwa kuma za a warware shi, yarjejeniyarku da lahira kuma ba za ta tsaya ba; sa'ad da bulalar da take mamayewa za ta ratsa, sa'an nan za a tattake ku da ita.” Ishaya 28:17, 18.

“Bulalar da take malala” ta Ishaya ita ce “ruwan sama mai zubowa” ta Ezekiel, wadda ake kawowa a kan waɗanda suka “yi annabcin farya,” ta wajen gabatar da “wahayi banza” da kuma da'awar cewa “Ubangiji ya faɗa haka,” “alhali kuwa” Ubangiji “bai yi magana ba.” “Ƙaryar” da mutanen dā suke boyuwa a ƙarƙashinta an wakilta ta a matsayin wani abu da suke iƙirarin Ubangiji ne ya faɗa, saboda haka “farya” ce game da Maganar Allah. Ko dai sun bayyana wata koyarwa daga Maganar Allah a matsayin kuskure, ko kuwa cikin kuskure sun yi iƙirarin cewa Allah ne ya jagoranci fahimtarsu (Allah ya yi magana), a kan wata koyarwa ta Littafi Mai Tsarki.

“ƙaryar” da ta zo a shekara ta 1931, ita ce iƙirarin cewa ‘Yar’uwa White ta amince da ra'ayin farya game da “na kullum,” a cikin littafin Daniyel. Wannan ra'ayin farya cewa “na kullum,” yana wakiltar hidimar Wuri Mai Tsarki ta Almasihu ya ginu ne a kan wata “farya” wadda ta yi iƙirarin cewa a shekara ta 1910, Ellen White ta sanar da A. G. Daniells cewa ra'ayinsa da na Prescott game da “na kullum,” na wakiltar hidimar Wuri Mai Tsarki ta Almasihu, a zahiri daidai ne, duk da kalamanta rubutattu kai tsaye da suka faɗi akasin haka.

Ra'ayin farya game da “na yau da kullum,” wanda a wancan lokaci (1931) aka kafa a cikin Adventism na Laodicea, ya zama tubalin tauhidi da aka yi amfani da shi wajen gina saƙon da Ezekiel ya kwatanta da cewa “salama da kwanciyar rai.” Muƙalu daban-daban da ake amfani da

su wajen daukaka wannan tubalin karya su ne tsabar kuɗi da duwatsu masu daraja na jabu iri-iri da Miller ya gani a mafarkinsa. Zuwa ƙarshen mafarkinsa, ainihin duwatsunsa masu daraja sun rufe gaba ɗaya da na jabu da tarkace, kuma tarkacen da duwatsu masu daraja da tsabar kuɗi na jabu suna wakiltar saƙon da aka gina bisa ga kuskuren tubalinsu cewa “na yau da kullum” yana wakiltar hidimar Kristi a Wuri Mai Tsarki.

A cikin nassin Ezekiyel, an wakilci tarkace da duwatsu masu daraja na jabu a matsayin “bango” da aka gina da siminti mai rauni ƙwarai, har ba zai iya tsayawa ba a ƙarƙashin matsin “guguwa mai ƙarfi” ko “ruwan sama mai ambaliya.”

Annabin da ya yi rashin biyayya daga Yahuza, wanda ya tsawata wa Yerobowam, a ƙarshe ya mutu tsakanin “jaki” da “zaki”. Zakin yana wakiltar Babila, kuma jakin yana wakiltar Musulunci. Koyarwar guda biyu waɗanda Adventisancin Laodiceya ba zai iya gani ba, waɗanda mutuwar annabin mai rashin biyayyar nan ke wakilta, su ne saƙon papanci (zakin), da kuma saƙon Musulunci na Masifa ta uku (jakin).

“Iskar hadari” ta Ezekiyel alama ce ta “iska mai tsanani da aka tsayar” ta Ishaya a “ranar iskar gabas” a sura ta ashirin da bakwai. “Iskar hadari” ta Ezekiyel kuma ita ce “iskoki huɗu” na Ru’ya ta Yohanna sura ta bakwai, waɗanda ake riƙe da su har sai an sa wa bayin Allah hatimi. “Iskar hadari” ta Ezekiyel kuma saƙonsa ne daga “iskoki huɗu” a sura ta talatin da bakwai, wanda ke kawo matattun ƙasusuwan busassu zuwa rai su zama runduna mai ƙarfi. “Iskar hadari” ta Ezekiyel da ke rushe “katangar da aka gina da turmi marar kyau,” ita ce saƙon ruwan sama na ƙarshe na Bala’i na uku.

“Ruwan sama mai ambaliya” na Ezekiyel alama ce ta papanci, kuma musamman alama ce ta lokacin rikicin dokar Lahadi wanda yake farawa da dokar Lahadi mai zuwa nan ba da daɗewa ba a Amurka. Annabin marar biyayya daga Yahuza wanda ya mutu tsakanin jaki da zaki, ya wakilci mutuwar Adventism na Laodikiya wadda take faruwa tsakanin 11 ga Satumba, 2001, a lokacin zuwan jakin (bala’i na uku), da dokar Lahadi mai zuwa nan ba da daɗewa ba (zakin). Mutuwar Adventism na Laodikiya tana faruwa ne a lokacin hatimtar mutum dubu ɗari da arba’in da huɗu, wadda ta fara lokacin da al’ummai suka yi fushi, amma aka riƙe su a ƙarƙashin kamewa a ranar 11 ga Satumba, 2001, kuma ta ƙare a dokar Lahadi mai zuwa nan ba da daɗewa ba. Mutuwarsu, kamar yadda aka nuna ta wurin annabi marar biyayyar, ta auku ne domin sun koma ga hanyar aiki ta Furotesta mai ridda, ko da yake an sanar da su kai tsaye kada su taɓa komawa ga “taron masu ba’a.”

Mutuwarsu yana faruwa ne a cikin tarihin hatimcewar mutum dubu ɗari da arba’in da huɗu. Da zarar an hatimce mutanen Allah, mala’ikun hallaka sukan fara aikinsu. Daga 11 ga Satumba, 2001 har zuwa dokar Lahadi mai zuwa ba da daɗewa ba, ana kammala shari’ar rayayyu a cikin ikkilisiyar Allah, gama shari’a tana farawa ne a Urushalima, kuma tana farawa da dattawan nan, waɗanda ya kamata su zama masu tsaron mutanen, amma waɗanda suka yi watsi da alhakin da ke kansu tsawon tsararraki huɗu. Waɗanda suka karɓi hatimin a cikin wannan lokaci su ne tutar da aka daga wa al’ummai. Ana hatimce su kafin dokar Lahadi mai zuwa ba da daɗewa ba, domin hanya kaɗai da za a iya gargadi sauran garken Allah ita ce ta wurin ganin maza da mata a cikin

rikicin dokar Lahadi waɗanda suke da hatimin Allah.

“Aikin Ruhu Mai Tsarki shi ne ya tabbatar wa duniya game da zunubi, da adalci, da kuma hukunci. Duniya za a iya yi mata gargadi ne kawai ta wurin ganin waɗanda suka gaskata gaskiya an tsarkake su ta wurin gaskiya, suna aiki bisa manya da tsarkaka ka’idoji, suna nuna a cikin ma’ana mai daukaka da girma, layin rarrabewa tsakanin waɗanda suke kiyaye dokokin Allah, da waɗanda suke tattake su karkashin kafafunsu. Tsarkakewar Ruhu tana bayyana bambanci tsakanin waɗanda suke da hatimin Allah, da waɗanda suke kiyaye ranar hutawa ta jabu. Sa’ad da gwaji ya zo, za a bayyana sarai abin da alamar dabbar take. Ita ce kiyaye Lahadi. Waɗanda, bayan sun ji gaskiya, suka ci gaba da daukar wannan rana a matsayin mai tsarki, suna dauke da sa hannun mutumin zunubi, wanda ya yi tunanin canja lokuta da dokoki.” Bible Training School, Disamba 1, 1903.

Mutuwar Adventism na Lawodikiya ta cika ne a cikin tarihin ruwan sama na karshe zamani, wanda ya fara yayyafa a ranar 11 ga Satumba, 2001, kuma za a zuba shi ba tare da awo ba a dokar Lahadi mai zuwa nan ba da dadewa ba, sa’ad da Allah ya kafa, sa’an nan kuma ya daga sama a matsayin tuta, wani jama’a waɗanda aka hatimce su domin madawwamiya.

A wancan zamani, waɗanda suke cikin Adventism na Laodiceya waɗanda suke shirin karɓar, kuma za su karɓi alamar dabbar, ana wakilta su da mutanen nan ashirin da biyar da suke rusunawa ga rana a Ezekiyeɓ sura ta takwas. Su ne waɗanda suka karɓi saƙon karya na “salama da aminci” na Ezekiyeɓ, wanda yake wakiltar kwaikwayon saƙon ruwan sama na karshe na gaskiya, wanda masu tsaro na gaskiya suke shelantawa a cikin wannan tarihin. Tushen wannan saƙon karya na ruwan sama na karshe shi ne gano cewa “na yau da kullum” a cikin littafin Daniyeɓ alama ce ta Almasihu, alhali kuwa a haƙikanin gaskiya alama ce ta Shaidan. Wannan imani na karya da yake tushe shi ne koyarwar da “masu raini waɗanda suke mulkin mutanen Urushalima” suke amfani da ita domin gina bangonsu marar gaurayawa.

An kafa tantance “na kullum,” a matsayin alamar Kristi a tarihin da ya gabata ta wurin “karya,” a shekara ta 1931. Daga wannan lokaci zuwa gaba aka gina bangon da ba a shafa masa turmi ba na tsabar kuɗi da lu’ulu’u na jabu. An kaddara wannan “bango” ya rushe sa’ad da mutumin da ke da goga don share kazaɗta ya iso domin ya tsabtace bene nasa sarai. Ana cika wannan tsarkakewa a cikin zamani na annabci na tarihi tsakanin “iska mai hadari” (jakin nan na 11 ga Satumba, 2001), da “ruwan sama mai kwarara” (zakin dokar Lahadi mai zuwa nan ba da jimawa ba). A cikin wannan tarihin annabin mai rashin biyayya ana kashe shi, a kuma binne shi a kabarin annabin karya na Betel. Sister White ta bayyana “bango” annabci a matsayin dokar Allah.

“Annabin a nan yana bayyana wani jama’a waɗanda, a cikin lokacin da aka yi babban kaucewa daga gaskiya da adalci, suke neman su maido da ka’idodin da suke tushen mulkin Allah. Su ne masu gyaran barnar da aka yi wa dokar Allah—katangar da Ya kafa kewaye da zaɓaɓɓunsa domin kariyarsu, kuma biyayya ga ka’idodinta na adalci, gaskiya, da tsarki ce za ta zama madawwamiyar kariyarsu.

“A cikin kalmomi masu ma’ana marasa ruɗani annabi ya nuna takamaiman aikin wannan raguwar jama’a da suke gina katanga. ‘In ka janye kafarka daga Asabar, daga aikata jin

dadinka a ranar tsarkakata; ka kuma kira Asabar abin farin ciki, tsattsarkan ranar Ubangiji, mai daraja; ka kuma girmama Shi, ba ka bi hanyoyinka ba, ba ka nemi jin dadinka ba, ba ka kuma fadi maganganunka ba: sa'an nan za ka ji dadinka cikin Ubangiji; ni kuma zan sa ka hau kan madaukakan wuraren duniya, in kuma ciyar da kai da gadon Yakubu ubanka: gama bakin Ubangiji ne ya fada haka.' Ishaya 58:13, 14." Annabawa da Sarakuna, 678.

Farkon karni na hudu na Adventism an yi masa alama da wallafa wani littafi, kamar yadda aka yi wa farkon karni na uku alama. Karni na uku ya fara ne da wallafa littafin W. W. Prescott mai suna, The Doctrine of Christ, kuma wannan karni ya kare da wallafa Questions on Doctrine. The Doctrine of Christ ya gabatar da wani bishara da aka yi niyya da gangan ta kasance babu sakon annabci na Millerite. Questions on Doctrine ya gabatar da wani bishara da ya musanta aikin tsarkakewa wanda Almasihu yake cikawa. The Doctrine of Christ ya cire hasken wahayin (chazon) na tarihin annabci, kuma Questions on Doctrine ya cire hasken wahayin (Mareh) na "bayyanar" Almasihu.

A tsakanin wadannan littattafai biyu ne aka haɓaka sakon ruwan sama na karshe na karya wanda "mata masu makoki domin Tammuz" suka wakilta. A cikin wannan tarihin ne aka ingiza "karyar 1931." Wannan karni na uku (abin kyama) shi ma yana wakiltuwa ta wurin sulhu na ikkilisiya ta uku ta Pergamos. Alamar sulhu a cikin ikkilisiya ta uku tana bayyana aikin neman amincewa daga cibiyoyin duniya wadanda suka gindaya ka'idoji ga ilimin tauhidi da kuma ka'idoji ga ilimin likitanci. A cikin karni na uku ne aka kammala sulhuntawa da gaskiya, wanda ya hada da shigarwa da kuma jaddadawa a kan amfani da Littattafan Tsarki da aka fassara daga rubuce-rubuce gurbatattu.

A cikin shekara ta 1957, littafin Questions on Doctrine ya wakilci mika wuya ga ainihin gaskiyar bishara. Wannan gaskiyar ita ce Yesu ya mutu domin ya cece mu "daga" zunubi, amma bai mutu domin ya cece mu "cikin" zunubi ba. Koyarwar Katolika da ta Furotesta mai ridda cewa mutum ba zai iya yin biyayya ga Maganar Allah ba, ita ce hujjar Shaidan ta har abada. Mutum na iya, kuma dole ne ya yi biyayya ga Maganar Allah, ko da kuwa Shaidan yana iƙirarin cewa "ba lalle ba ne ku mutu." Ra'ayin Furotesta mai ridda, wanda ya fadi, cewa mutane ba za su iya yin nasara a kan zunubi ba, sabili da haka mutane ba za su iya yin biyayya ga dokar Allah ba sai Yesu ya canja su ta sihiri ya mai da su tamkar robobi masu biyayya a zuwansa na biyu, an saka shi cikin koyarwar littafin Questions on Doctrine.

A shekara ta 1957 ne karni na hudu na Adventism din Laodicea ya fara, kuma an kafa katangarta marar gaurayawa (doka), ta haka kuwa aka samar da hujjar da za ta ba wa dattawan nan ashirin da biyar damar sunkuyawa ga rana a karshen lokacin hatimce dubu dari da arba'in da hudu. Wannan katanga marar gaurayawa, wadda ita ce bangaskiyar cewa kiyaye dokar Allah ba mai yiwuwa ba ne, ana share ta sa'ad da aka kawar da "katangar" rabuwa tsakanin Ikilisiya da Jiha, a dokar Lahadi mai zuwa nan ba da dadewa ba. Dokar Lahadi ita ce ruwan sama mai kekasasshen zuba, ko kuwa kamar yadda Ishaya ya bayyana ta, ita ce bulalar ambaliya, kuma wannan ambaliya tana farawa ne a dokar Lahadi mai zuwa nan ba da dadewa ba a Amurka.

A lokacin dokar Lahadi a cikin Amurka ne ma'kiyi (paparoma) zai shigo “kamar ambaliya” (“annobar da ta cika ta kwarara”), kuma a wannan lokaci ne za a daga “tuta” gāba da shi. A wannan lokaci ne kuma “bangon da ba a shafe shi da tubalin da ya dace ba” wanda Adventisancin Laodicea ya gina bisa ga kuskuren amfani da “na kullum” za a share shi ya tafi.

Bisa ga ayyukansu, haka kuma zai sāka; fushi ga ma'kiyansa, biyan sakamako ga abokan gābansa; ga tsibirai kuma zai sāka da sakamako. Saboda haka za su ji tsoron sunan Ubangiji daga yamma, da dāukakarsa kuma daga fitowar rana. Sa'ad da ma'kiyi zai shigo kamar ambaliya, Ruhun Ubangiji zai daga tuta a gāba da shi. Kuma Mai-Fansa zai zo Sihiyona, zuwa ga waɗanda suka juya daga sābo cikin Yakubu, in ji Ubangiji. Amma ni, wannan shi ne alkawarina da su, in ji Ubangiji; Ruhuna wanda yake a kanka, da maganganuna da na sa a bakinka, ba za su rabu da bakinka ba, ko daga bakin zuriyarka, ko daga bakin zuriyar zuriyarka, in ji Ubangiji, daga yanzu har abada. Tashi, ki yi haske; gama haskenki ya zo, dāukakar Ubangiji kuma ta haskaka a kanki. Gama, ga shi, duhu zai rufe duniya, duhu mai kauri kuma mutanen duniya: amma Ubangiji zai fito a kanki, dāukakarsa kuma za a gani a kanki. Al'ummai kuma za su zo ga haskenki, sarakuna kuma ga kyallin fitowarki. Ishaya 59:18–60:3.

Al'ummai suna zuwa ga haske sa'ad da dāukakar Allah take bisa mutanensa, kuma wannan yana faruwa ne sa'ad da ma'kiyi ya shigo kamar ambaliya. Sa'ad da wannan ma'kiyi ya shigo, Allah yana daga tuta (alama) gāba da shi. Dāukakar Ubangiji da take bisa waɗannan mutanen da Al'ummai suke amsawa gare su, ita ce halinsa, kuma halinsa ba ya yin zunubi. Sakon salama da tsaro na karyar ne yake koyar da cewa maza da mata ba za su iya cin nasara a kan zunubi ba. Wannan sakon ruwan sama na karshe na karyar ne, wanda ake shelantawa a lokacin sakon gaskiya na ruwan sama na karshe, wanda ya iso a ranar 11 ga Satumba, 2001. Wannan sakon karyar saƙo ne na karyar game da dokar Allah, wadda ita ce “katanga.” Wannan koyarwar karyar ana wakilta ta a cikin littafin Questions on Doctrine, wanda ya nuna isowar karni na huɗu kuma na karshe na Adventism na Laodicea.

A ranar 11 ga Satumba, 2001, tawaye huɗu na Adventism na Laodicea sun iso domin su gwada wannan tsarar karshe da zunuban kakanninsu. A wannan rana Allah ya umarci mutanensa su koma ga tsoffin hanyoyin Irmiya, domin su fahimta su kuma karɓi sakon tushe da aka wakilta a matsayin duwatsu masu daraja na Miller. Idan suka yi haka, za su sami ruwan sama na karshe, wanda Irmiya ya kira “hutawa.” Kiran komawa ga tsoffin hanyoyin kuwa maimaitawar gwajin ne da ya haifar da tawayen 1863.

A ranar 11 ga Satumba, 2001, wadda ita ce “ranar gabas da iska mai karfi” ta Ishaya, ya kamata a rera “waƙar gonar inabi” ta bakin waɗanda a Ru'ya ta Yohanna sura ta goma sha huɗu, aya ta uku, da kuma a sura ta goma sha biyar, aya ta uku, suke rera waƙar Musa da ta Dan Rago. Wannan waƙar ita ce sakon Laodikiya wanda yake bayyana cewa mutanen da aka zaɓa a dā ana wuce su a lokacin, domin Allah yana cikin aiwatar da ba da gonarsa ta inabi ga maza da mata waɗanda za su ba da ‘ya’yan itacen da aka nufa daga gonar inabin. Wannan sakon gonar inabin shi ne saƙo zuwa Laodikiya, wanda shi ne sakon da Jones da Waggoner suka gabatar a lokacin tawaye na 1888.

A ranar 11 ga Satumba, 2001, ruwan sama na karshe ya fara, kuma a cikin muhawarar Habakkuk sura ta biyu an bayyana wani rukuni da ya gabatar da sakon alluna biyu, domin sun komo ga tsoffin hanyoyin Irmia kuma suna karɓar “hutu da wartsakewa,” wanda Ishaya ya bayyana cewa ana kawo shi ne a kan waɗanda tsarin aikinsu yake “layi bisa layi.” Muhawarar da suke ciki tana adawa da sakon karyar na ruwan sama na karshe, wanda “mata suna makoki domin Tammuz” yake wakilta, sakon da ya karfafa mutanen Laodikiya masu barci da sakon salama da aminci.

Sakon salama da aminci yana iƙirarin cewa ba zai yiwu maza da mata su kasance ba tare da yin zunubi ba, sabili da haka Allah zai iya kuma zai ƙidaya su masu adalci ne kawai “cikin” zunubansu. Masu ba’a suna iƙirarin cewa sakonsu na salama da aminci shi ne sakon gaskiya na barata ta wurin bangaskiya wanda Jones da Waggoner suka gabatar, amma yana barin gaskiyar nan a baya cewa wanda Allah ya barata, shi kuma yana tsarkakewa; gama Allah bai mutu domin ya ceci mutane cikin zunubansu ba, sai dai daga zunubansu.

11 ga Satumba, 2001, ya nuna farkon lokacin hatimin mutum dubu ɗari da arba’in da huɗu, wanda ya ƙare da rukuni guda suna karɓar hatimin Allah, kamar yadda waɗanda suke nishi da kuka saboda abubuwan ƙyama a cikin iƙilisiya da cikin ƙasa suke wakilta, da kuma wani rukuni dabam waɗanda suka juya bayansu ga haikali, inda ake aiwatar da aikin karshe na mala’ika na uku, kuma suna yin sujada ga rana. Tarihin Millerites yana kwatanta tarihin motsin mala’ika na uku, kuma a yin haka kololuwar batun tana game da sakon ruwan sama na karshe, da kuma ƙwarewar da yake haifarwa a cikin waɗanda suka zaɓi su ci.

Za mu ci gaba da wannan nazari a talifi na gaba.

“Rashin yarda a ajiye ra’ayoyin da aka riga aka kulla a zuciya, da kuma a karɓi wannan gaskiya, shi ne ya kasance a tushen babban sashe na adawar da aka nuna a Minneapolis ga sakon Ubangiji ta wurin ’Yan’uwa Waggoner da Jones. Ta wurin tayar da waccan adawa, Shaidan ya yi nasarar kange wa mutanenmu, a babban gwargwado, ikon musamman na Ruhu Mai Tsarki wanda Allah yake marmarin ba su. Maƙiyi ya hana su samun wannan ƙwarewa mai tasiri wadda za ta iya zama tasu wajen kai gaskiya ga duniya, kamar yadda manzanni suka shelanta ta bayan ranar Fentikos. Hasken da zai haskaka dukan duniya da ɗaukakarsa an yi masa turjiya, kuma ta wurin aikin ’yan’uwanmu da kanmu aka hana shi isa ga duniya a babban gwargwado.” Selected Messages, littafi na 1, 235.